

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง กระบวนการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการใช้แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระบวนการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการใช้แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกู่การสิงห์ในการเข้าศึกษาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการใช้แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อหน่วยงานต้นสังกัดทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methodology) ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเข้าด้วยกัน ใช้วิธีการสำรวจ การประชุม สังเกต การสัมภาษณ์ การทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และข้อมูลส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ คือ สมรรถนะสำคัญของนักเรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้นำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในสังคมแห่งการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พื้นที่วิจัยคือชุมชนบ้านกู่ การสิงห์ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา จำนวน 5 คน ประชุมช่วงบ้าน จำนวน 6 คน ผู้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จำนวน 4 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 24 คน ระยะเวลาในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกการประชุม แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของนักเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ

สรุปผลการวิจัย

ศึกษากระบวนการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการใช้แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการศึกษาสรุปขั้นตอนได้ดังนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับชุมชนบ้านถู่ก้าสิงห์ และแผ่นพับฐานการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมชุมชนบ้านถู่ก้าสิงห์ พบว่า ชุมชนบ้านถู่ก้าสิงห์เป็นชุมชนที่มีศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน สามารถสร้างฐานการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมขึ้นมาได้อย่างมั่นคงจำนวน 6 ฐาน ได้แก่ ฐานโบราณสถานถู่ก้าสิงห์ ฐานพิพิธภัณฑ์ ฐานสวนเกษตรทฤษฎีใหม่ ฐานผ้าไหมพื้นบ้าน ฐานวรรณกรรมพื้นบ้าน ฐานตัดลายกระดาษพื้นบ้าน บริหารงานโดยชุมชนส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลถู่ก้าสิงห์ บริการเป็นแหล่งเรียนรู้และเป็นแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มนบุคคลที่สนใจเข้าไปเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงได้เยี่ยนโครงการเสนอต่อผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านถู่ก้าสิงห์ และชี้แจงโครงการในที่ประชุมคณะกรรมการ และนักเรียนทราบ พร้อมกับขอความร่วมมือจากคณะกรรมการให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือกับกิจกรรมโครงการ เมื่อได้รับอนุมัติให้ดำเนินการตามโครงการได้ ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่สำรวจแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมชุมชนบ้านถู่ก้าสิงห์ โดยการเข้าไปศึกษาในแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อศึกษาสภาพท้องถิ่นที่มีการเปลี่ยนแปลง ทำการสำรวจบ้านถู่ก้าสิงห์ ได้สัมภาษณ์ประชาชนชาวบ้าน และสนทนากลุ่มคนต่างด้วยวัฒนธรรม นักเรียนสามารถเดินทางไปศึกษาได้ด้วยตนเอง ในการดำเนินงานแต่ละฐานจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน และมีกิจกรรมสำหรับการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนดังนั้นผลการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชุมระหว่างคณะกรรมการและผู้บริหาร ผู้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละฐาน สรุปได้ว่า ฐานโบราณสถานของ กิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ ศึกษาดำเนินงานถู่ก้าสิงห์ รวมรวมข้อมูลดำเนินงานถู่ก้าสิงห์ เเล่ดำเนินงานถู่ก้าสิงห์ ฐานพิพิธภัณฑ์ กิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ ความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น เรียงความการอนุรักษ์ภูมิปัญญา ท้องถิ่น นำเสนอเรื่องความ ฐานสวนเกษตรทฤษฎีใหม่ กิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ หลักการปฏิบัติตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงจากภูมิปัญญา วิธีการประยุกต์ใช้ชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง การนำเสนอการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ฐานผ้าไหมพื้นบ้าน กิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ กระบวนการผลิตและปัจจัยการผลิต เทคโนโลยีการผลิตและรูปแบบสินค้านำเสนอพฤติกรรมของผู้บริโภคสินค้าในปัจจุบัน ฐานวรรณกรรมชาวบ้าน กิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ ประเภทวรรณกรรมท้องถิ่น แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณกรรมท้องถิ่นกับ

เพลงไทยสากลในยุคต่อปัจจุบัน นำเสนอยุคค่าของวรรณกรรมท้องถิ่น ฐานการตัดลายกระดาษพื้นบ้าน กิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ ความสำคัญของลายตามและการตัดลายตาม การประยุกต์ใช้และประกอบลายตาม การนำเสนอผลงาน จะเห็นว่าแต่ละฐานมีกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ซึ่งจะได้นำไปให้นักเรียนได้เลือกเรียนรู้ตามความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. คณะครุ โรงเรียนบ้านภู่ว่างสิงห์ และตัวแทนนักเรียน เข้าสำรวจแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม และสัมภาษณ์ชาวบ้าน ทำให้ได้เห็นสภาพจริงของแหล่งเรียนรู้ ผลการเข้าศึกษาแหล่งเรียนรู้ครั้งนี้ ทำให้คณะครุ โรงเรียนบ้านภู่ว่างสิงห์ มีความสัมพันธ์กับภูมิปัญญาชาวบ้านมากขึ้น และเข้าใจถึงภาระทางกายภาพของแหล่งเรียนรู้ และความรู้ความสามารถของภูมิปัญญาชาวบ้านมากยิ่งขึ้น

3. คณะครุร่วมกับจัดทำตารางการเข้าศึกษาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมของชุมชน จนเริ่มเข้าศึกษาตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2552 ถึงเดือน มีนาคม 2553 และแข่งตารางการเข้าศึกษาไปยังแหล่งเรียนรู้ทั้ง 6 ฐาน

4. จัดตั้งครุภูมิปัญญาท้องถิ่น คณะครุ โรงเรียนบ้านภู่ว่างสิงห์ และประชุมชาวบ้านได้แต่งตั้งประชุมชาวบ้านเป็นครุภูมิปัญญา มองใบประคำนี่ยบัตร ให้เป็นผู้มีบทบาทเป็นวิทยากร หรือปฏิบัติหน้าที่สอน นักเรียน และร่วมกันจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆระหว่างครุนักเรียน และประชุมชาวบ้าน

5. ครุประจำชั้นนำนักเรียนเข้าศึกษาในแหล่งเรียนรู้ตามตารางที่กำหนด
แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้ชุมชน

ผู้วิจัยร่วมกับประชุมชาวบ้านจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในชุมชนให้กับนักเรียน ดังต่อไปนี้

1. การประชุมสรุปบทเรียน การเรียนฐานเรียนรู้ทางวัฒนธรรม โดยคณะครุ ประชุมชาวบ้าน ตัวแทนนักเรียนเข้าร่วมประชุม หลังจากที่มีคณะครุนำนักเรียนเข้าเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยได้เชิญตัวแทนคณะครุ นักเรียน ประชุมชาวบ้านแต่ละฐานการเรียนรู้ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาเข้าร่วมสรุปปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติในการนำนักเรียนเข้าศึกษาในแหล่งเรียนรู้ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1.1 ครุควรชี้แจงให้นักเรียนได้ทราบข้อระเบียบปฏิบัติ ก่อนการเข้าไปเรียนฐานเรียนรู้แต่ละแห่ง รวมทั้งการมาท้อนควร

1.2 ครุควรกำกับดูแลพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างใกล้ชิด

1.3 การเข้าเรียนรู้ที่ฐานทุกครั้ง เน้นคุณธรรม ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความเติบโต ความอ่อนเพื่อเพื่อแล่ และการเห็นแก่ประโยชน์ต่อส่วนรวม

1.4 ต้องทำนึ่งถึงข้อจำกัดของฐานการเรียนรู้แต่ละแห่งที่ไม่สามารถ จัดกิจกรรม การเรียนรู้ทางวัฒนธรรมได้ เนื่องจากเป็นถูกกฎหมายที่ต้องการทำงานหรืองานเทศบาลในชุมชน เช่น ช่วงเวลาออกพรรษา (บุญกฐิน) ช่วงเข้าพรรษา (บุญบวช งานแห่งงาน) ช่วงเวลาทำงาน เช่น การหัวน้ำข้าว การหัวน้ำปุ๋ย และการเก็บข้าว หรือช่วงฝนตก

1.5 ก่อนนำนักเรียนเข้าไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ ควรประสานไปวิทยากรประจำฐาน การเรียนรู้แต่ละแห่ง ให้ทราบถึงหน้าด้วยว่าจะหรือเป็นหนังสือ เพื่อจะได้เตรียมความพร้อม ด้านเวลา สถานที่ กิจกรรมให้เหมาะสม

2. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เลือกเอา เนพะส่วนที่สอดคล้องกับแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในชุมชน สรุปการวิเคราะห์มาตรฐาน สอดคล้องกับกลุ่มสาระภาษาไทย สาระสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมและสาระศิลปศึกษา

3. วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลาง สาระการเรียนรู้ท่องถิ่น และกิจกรรม โดยผู้วิจัยได้นำการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้มาจัดทำตาราง วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ดังตารางที่ 2 ในบทที่ 3 หน้า 81-83

4. ประชุมครุวิชาการ ครุผู้สอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ประชุมชุมชน เข้าร่วมประชุม เพื่อรับฟังคำชี้แจงผลการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ และการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ ที่ประชุมได้ร่วมกันกำหนดเนื้อหาที่จะให้นักเรียนเข้าไปเรียนรู้ การเตรียมตัว สื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้ของประชุมชุมชนที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน และจัดทำตารางการเข้าศึกษาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม

พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านถู่คำสิงห์ ในการเข้าศึกษาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม

ผู้วิจัยนำนักเรียนเข้าศึกษาในแหล่งเรียนรู้ของชุมชนตามตารางที่ได้จัดทำร่วมกับ ประชุมชุมชนเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนจากการเข้าศึกษาในแหล่งเรียนรู้ สรุปผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนได้ดังนี้

1. ด้านสมรรถนะสำคัญของนักเรียน ผลการประเมินหลังจากนักเรียนเข้าศึกษา ในแต่ละฐานการเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้

1.1 ฐานเรียนรู้โบราณสถานขอม ผลการประเมินพบว่า ความสามารถในการสื่อสาร อุปนัยในระดับดีเยี่ยม ความสามารถในการคิด อุปนัยในระดับดี ความสามารถในการแก้ปัญหา อุปนัยในระดับผ่าน ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต อุปนัยในระดับดี ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อุปนัยในระดับดีเยี่ยม มีคะแนนรวมทั้งหมด อุปนัยในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 2.28 คิดเป็นร้อยละ 76.00 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .253

1.2 ฐานเรียนรู้พิพิธภัณฑ์มรดกภูมิปัญญา ผลการประเมินพบว่า ความสามารถในการสื่อสารอุปนัยในระดับดี ความสามารถในการคิดอุปนัยในระดับดี ความสามารถในการแก้ปัญหาอุปนัยในระดับดี ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตอุปนัยในระดับดี ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อุปนัยในระดับดีเยี่ยม มีคะแนนรวมทั้งหมด อุปนัยในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 2.26 คิดเป็นร้อยละ 75.33 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .197

1.3 ฐานการเรียนรู้สวนเกย์ตรทฤษฎีใหม่ ผลการประเมินพบว่า ความสามารถในการสื่อสารอุปนัยในระดับดี ความสามารถในการคิดอุปนัยในระดับดี ความสามารถในการแก้ปัญหาอุปนัยในระดับดี ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตอุปนัยในระดับดี ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อุปนัยในระดับดี มีคะแนนรวมทั้งหมด อุปนัยในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 2.26 คิดเป็นร้อยละ 75.33 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .184

1.4 ฐานการเรียนรู้ศูนย์ห้าใหม่พื้นบ้าน ผลการประเมินพบว่า ความสามารถในการสื่อสาร อุปนัยในระดับดี ความสามารถในการคิด อุปนัยในระดับดี ความสามารถในการแก้ปัญหา อุปนัยในระดับดีเยี่ยม ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต อุปนัยในระดับดี ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อุปนัยในระดับดี มีคะแนนรวมทั้งหมด อุปนัยในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 2.42 คิดเป็นร้อยละ 80.66 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .091

1.5 ฐานการเรียนรู้วรรณกรรมชาวบ้าน ผลการประเมินพบว่า ความสามารถในการสื่อสาร อุปนัยในระดับดีเยี่ยม ความสามารถในการคิดอุปนัยในระดับดี ความสามารถในการแก้ปัญหา อุปนัยในระดับดี ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต อุปนัยในระดับดี ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อุปนัยในระดับดีเยี่ยม มีคะแนนรวมทั้งหมด อุปนัยในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 2.28 คิดเป็นร้อยละ 76.00 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .235

1.6 ฐานการเรียนรู้ตัดลายกระดาษพื้นบ้าน ผลการประเมินพบว่า ความสามารถในการสื่อสาร อุปนัยในระดับดีเยี่ยม ความสามารถในการคิด อุปนัยในระดับดี ความสามารถในการแก้ปัญหา อุปนัยในระดับดีเยี่ยม ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต อุปนัยใน

ระดับดี ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อยู่ในระดับดีเยี่ยม มีคะแนนรวมทั้งหมด อยู่ในระดับดีเยี่ยม มีค่าเฉลี่ย 2.51 คิดเป็นร้อยละ 83.66 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .118

โดยสรุป พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านสมรรถนะสำคัญของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกู่กาสิงห์ โดยสรุปผลการประเมินทั้ง 6 ฐานพบว่า ความสามารถในการสื่อสาร อยู่ในระดับดี ความสามารถในการคิด อยู่ในระดับดี ความสามารถในการแก้ปัญหา อยู่ในระดับดี ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต อยู่ในระดับดี ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อยู่ในระดับดีเยี่ยม มีคะแนนรวมทั้งหมด อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 2.33 คิดเป็นร้อยละ 77.66 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .151

2. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ผลการสังเกตพฤติกรรมด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน สรุปผลการสังเกตหลังจากนักเรียนเข้าศึกษาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม ทั้ง 6 ฐานแล้ว ผลการสังเกตพบว่า ด้านรักความเป็นไทย อยู่ในระดับดีเยี่ยม ด้านความซื่อสัตย์สุจริต อยู่ในระดับดีเยี่ยม ด้านมีวินัย อยู่ในระดับดี ด้านใฝ่เรียนรู้ อยู่ในระดับดี ด้านอยู่อย่างเพียงพอ อยู่ในระดับดีเยี่ยม ด้านมุ่งมั่นในการทำงาน อยู่ในระดับดี ด้านมีจิตสาธารณะ อยู่ในระดับดี มีคะแนนรวมทั้งหมด อยู่ในระดับดีเยี่ยม มีค่าเฉลี่ย 2.50 คิดเป็นร้อยละ 83.33 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .291

3. ด้านการแสดงความคิดเห็น สรุปผลการสัมภาษณ์นักเรียนหลังจากเข้าศึกษาในแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม ได้ดังนี้

ด้านความรู้สึกนักเรียนมีความดีเด่นดังนี้ เพราะได้เรียนรู้สิ่งที่ยังไม่รู้ โดยเฉพาะภูมิปัญญาชาวบ้านในแต่ละฐาน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องต่างๆ แหล่งเรียนรู้ที่นักเรียนประทับใจมากที่สุดตามลำดับคือ คือโบราณสถานพระรุ่นพี่ทำให้เราเห็นความพยายาม ความกล้าแสดงออก การตัดลายกระดาษ เพราะนำไปตัดเอ็งหอกธูน และบังไฟได้ และสูญเสียไปเพราะทำให้เราಥอผ้าไหมขายเองได้

นักเรียนคิดว่าเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนคือทำให้หนูได้รู้เรื่องที่ไม่รู้สามารถนำไปให้คนอื่นรู้ด้วย ทำให้นักเรียนได้รู้ความรู้ต่างๆ มากมาย ตัดกระดาษ ได้ฝึกสมาธิ และได้นำไปถ่ายทอดให้ผู้อื่น ส่วนที่คิดว่านำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต คือการตัดกระดาษไปตัดลายเอ็งหอกธูน เอ็บังไฟ หรือใช้ในงานต่างๆ ได้ สวยงามเราสามารถนำไปทำหรือปฏิบัติได้ นำไปพูดให้พี่ๆ น้องๆฟังเพื่อจะได้เผยแพร่คนจะได้มานเที่ยว

แหล่งเรียนรู้ที่นักเรียนคิดว่าโรงเรียนควรจัดให้นักเรียนเข้าไปเรียนรู้คือ โภนเจ๊นก สารแก บุญสรงกุ วิธีการเรียนรู้ที่ชอบได้แก่ การบรรยาย และเดินชมกู่กาสิงห์

การฝึกปฏิบัติตัวอย่าง กระดาษ การเดินเที่ยวชมสวนเกษตร กิจกรรมฐานการเรียนรู้ที่ควรปรับปรุงคือ ฐานพิพิธภัณฑ์ควรช่วยกันบริจากเงินซื้อตู้เก็บรักษาตึ่งของ สวนเกษตรควรจัดทำพื้นที่ให้สะอาด ฐานลายกระดาษควรมีสถานที่ศูนย์เรียนรู้ปัจจัยทางสังคมที่สำคัญต่อไปอย่างให้โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้น้องได้ทำ พุด คิดด้วย เรียนเกี่ยวกับการปลูกผัก เลี้ยงหมู ไก่ เป็ด ปลา สนับขั้น การไปทัศนศึกษานอกสถานที่ ในอนาคตอย่างให้มีคนที่สนใจเรียนรู้ฐานเหล่านี้ให้เกิดความรู้ เพราะถ้าไม่มีคนสืบทอดการพุดเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ท้องถิ่น โบราณกู่กาสิงห์จะหายไป อย่างเป็นผู้ลอนน่องๆ บรรยายเรื่องโบราณสถาน ฐานตัวอย่างกระดาษ เพราะจะได้ลายอันนั้นไฟ ฐานศูนย์พื้นที่ใหม่ อย่างทำงานด้านผ้าไหมขายเป็นอาชีพสร้างรายได้ ข้อเสนอแนะการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการใช้แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อหน่วยงานต้นสังกัดทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะระดับแหล่งเรียนรู้

ข้อเสนอแนะระดับแหล่งเรียนรู้ ที่ได้จากแบบสอบถาม การประชุม สรุปข้อเสนอแนะได้ดังนี้ แหล่งเรียนรู้ควรจัดสถานที่ให้เหมาะสมสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สะอาดและมีความปลอดภัย จัดป้ายแสดงองค์ความรู้ พัฒนาบุคลากรให้สามารถถือความหมายตรงประเด็น กระชับชัดเจน จัดทำเอกสารไว้บริการ เช่น แผ่นพับ หนังสือเล่มเล็ก เป็นต้น มีคู่มือแนวปฏิบัติในการเข้าศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีเครื่องเสียง เพื่อใช้ในการตีอสาร การบรรยาย ตั้งเป็นกลุ่ม หรือเครื่องขยายเสียงมาในชุมชน

2. ข้อเสนอแนะระดับโรงเรียน

ข้อเสนอแนะระดับโรงเรียน ที่ได้จากแบบสอบถาม การประชุมสรุปข้อเสนอแนะได้ดังนี้ โรงเรียนและชุมชนร่วมกันสร้างแหล่งเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิถีชุมชน โรงเรียนและหน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุนทางวิชาการแก่แหล่งเรียนรู้ในชุมชน โรงเรียนควรจัดทำแผนพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง กำหนดระยะเวลาในการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้ชัดเจน เพื่อเป็นแนวปฏิบัติที่ดี จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ เพื่อจัดการเรียนรู้ตามวิถีของชุมชน สนับสนุนให้กลุ่มครุภัตทำแผน และจัดการเรียนรู้ให้เด็กนักเรียนอย่างแท้จริง โรงเรียนจัดทำทะเบียนแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในชุมชน โรงเรียนควรประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

3. ข้อเสนอแนะระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ข้อเสนอแนะระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ที่ได้จากแบบสอบถาม การประชุมสรุปข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรส่งเสริมให้โรงเรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และคุณภาพการศึกษา สนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอในการทัศนศึกษาคุณงาน หรือทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในชุมชน ส่งเสริมให้มีโรงเรียนต้นแบบในการพัฒนาและการใช้แหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ส่งเสริมให้มีมีการวิจัยเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในชุมชน ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัด จัดทำเว็บไซต์ เพื่อเผยแพร่และเป็นศูนย์แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมชุมชน จัดอบรมบุคลากรของโรงเรียน เพื่อสร้าง พัฒนา และบริหารการจัดการแหล่งเรียนรู้ ประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกชุมชน อย่างสม่ำเสมอ สนับสนุนงบประมาณจัดทำเอกสาร หนังสือเผยแพร่แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมชุมชน

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการใช้แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะได้อภิปรายผลในเรื่อง 1. กระบวนการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการใช้แหล่งเรียนรู้ 2. แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเข้าเรียนแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม 3. ข้อเสนอแนะการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการใช้แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน พอกลับมาตามลำดับต่อไปนี้

กระบวนการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการใช้แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการศึกษาวิจัยพบว่า ขั้นตอนสำคัญที่จะสร้างกระบวนการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการใช้แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ 1) ประชุมระหว่างคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) คณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานนักเรียนสำรวจแหล่งเรียนรู้ และสัมภาษณ์ประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้ในแต่ละชุมชน 3) คณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานนักเรียนสำรวจแหล่งเรียนรู้ และสัมภาษณ์ประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้ในแต่ละชุมชน 4) แต่งตั้งประธานชาวบ้านเป็นครุภูมิปัญญาห้องถัง 5) ครุภูมิปัญญาห้องถัง ตามตารางที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องจาก บริบทชุมชนบ้านคู่ก้าสิงห์มีความพร้อมในเรื่องฐานการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม

มีบุคลากรที่เป็นประชญชาวน้ำที่มีความรู้ มีความเสียสละ สามารถให้ความรู้แก่นักเรียนได้ ประกอบกับผู้บริหาร คณะกรรมการโรงเรียนน้ำที่มีความตั้งใจ และผู้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้ความสำคัญ และให้ความร่วมมือ เห็นความสำคัญในการนำแหล่งเรียนรู้ในชุมชนมาพัฒนา คุณภาพการศึกษา ดังนั้นกระบวนการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการใช้ แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นต้องกระตุ้นให้ครู นักเรียน ประชญชาวน้ำ และผู้ส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้เห็นความสำคัญของการใช้ แหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้เห็นสภาพพื้นที่ทางภาคพของแหล่งเรียนรู้อย่าง แท้จริง และได้เห็นความสามารถของประชญชาวน้ำด้วยตนเอง สร้างจิตสำนึก ร่วมคิด ร่วมทำ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียน เห็นความสำคัญของประชญชาวน้ำอย่าง ให้เป็นครรภูมิปัญญา สอดคล้องกับศิริภานุชน์ โภสุน (2542 : 42-84) ได้ทำการวิจัยเรื่องการมี ส่วนร่วมของชุมชนและโรงเรียนเพื่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอแนวคิด ไว้ว่า สิ่งสำคัญที่ จะกำหนดกระบวนการและแบบแผนของการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน คือ ผู้นำ ชุมชน ผู้บริหาร โรงเรียน คณะกรรมการโรงเรียน คณะกรรมการ และผู้ปกครองนักเรียน ประการ สำคัญที่สุดคือ เสื่อนไหทางด้านบริบทชุมชน เสื่อนไหเกี่ยวกับความคิดพื้นฐานที่เกี่ยวกับการมี ส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเสื่อนไหด้านสภาพแวดล้อมของชุมชน และเสื่อนไหทางด้าน โรงเรียน และที่สำคัญคือ ผู้นำชุมชน ผู้บริหาร โรงเรียน คณะกรรมการโรงเรียน คณะกรรมการ และผู้ปกครองนักเรียน ส่วนกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนและโรงเรียนในการจัด การศึกษาขั้นพื้นฐาน พนว่า มีขั้นตอนสำคัญ 8 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานก่อน ร่วมดำเนินการ 2) การสร้างความสัมพันธ์กับประชาชนในชุมชน 3) การสร้างเครือข่ายของ กลุ่มผู้มีส่วนร่วม 4) การสร้างกิจกรรม 5) การต่อรองเพื่อการดำเนินการ 6) การร่วมดำเนินการ 7) การร่วมกันประเมินผลการดำเนินการ 8) การร่วมกันรับผลประโยชน์จากการดำเนินการ ดังนั้นแนวทางที่จะจัดการศึกษาโดยการมีส่วนร่วมจะต้องมีการรณรงค์สร้างสำนึกร่วม โดยการ สร้างกระแสนำ ทำการเมืองให้เป็นประชาธิปไตยกระจายอำนาจการจัดการศึกษาไปให้ ประชาชนโดยตรงในทุกด้าน ให้สามารถจัดการศึกษาได้หลากหลายรูปแบบ ได้ครูในมิติใหม่ มีกองทุนเพื่อการศึกษา มีหลักสูตรที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงและมีกระบวนการเรียนรู้โดยการทำ จริง ในขั้นปฏิบัตินั้น และสอดคล้องกับอมรวิชช์ นารบรรพ และคณะ (2551 : 102) การใช้ ชุมชนท้องถิ่นเป็นเวทีแห่งการเรียนรู้นั้นถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งและเป็นการเปลี่ยนแปลง ครั้งสำคัญของโรงเรียน เพราะการใช้ชุมชนเป็นเวทีแห่งการเรียนรู้เท่ากับว่า โรงเรียนได้ให้ ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (Genuine Participation) ในการจัดการศึกษาสำหรับชุมชน

ทั้งนี้เป็นเป้าหมายของการใช้ห้องถ่าย影เพื่อให้ชุมชนเกิดการพึ่งตนเอง ได้ทั้งในด้านการศึกษาการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตของชุมชน อันจะนำไปสู่กระบวนการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนต่อไป ส่วนประกอบสำคัญอีกประการหนึ่งของการมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียนคือ การจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม ระหว่างโรงเรียนและองค์กรต่างๆ ในชุมชน ได้แก่ กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มภูมิปัญญา กลุ่มสตรี และกลุ่มอาชีพต่างๆ ในชุมชน ซึ่งการจัดการศึกษาดังกล่าวที่ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันจากการทำงานของคนในชุมชนและเป็นการขัดการศึกษาเพื่อชุมชน โดยแท้จริง

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเข้าศึกษาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้จาก การวิจัยพบว่า มีขั้นตอนการดำเนินการ คือ 1) ประชุมคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตัวแทนนักเรียนที่เคยเข้าไปศึกษาในแหล่งเรียนรู้ เพื่อจัดทำแนวทางการเข้าศึกษาในแหล่งเรียนรู้ 2) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่สอดคล้องกับแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในชุมชน 3) วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ท่องถิ่นและกิจกรรม 4) เซลป์ประชุมผู้ช่วยบ้านซึ่งเป็นตัวแทนฐานการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมทั้ง 6 ฐาน ครุวิชาการและครุที่สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เช่น ร่วมประชุมเพื่อกำหนดเนื้อหาที่จะให้นักเรียนเข้าไปเรียนรู้ การเตรียมตัว ต่อ อุปกรณ์การเรียนรู้ของประชุมผู้ช่วยบ้านที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน และจัดทำตารางการเข้าศึกษาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมโดยยึดตารางเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นหลักการประเมิน พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใน การเข้าเรียนแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม ได้ดำเนินการดังนี้ นำนักเรียนเข้าศึกษาในแหล่งเรียนรู้ตามตาราง โดยขัดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานละ 3 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 18 ครั้ง/ชั่วโมง ผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านสมรรถนะสำคัญของนักเรียนจาก 6 ฐานการเรียนรู้ พบว่า ความสามารถในการสื่อสาร อยู่ในระดับดี ความสามารถในการคิด อยู่ในระดับดี ความสามารถในการแก้ปัญหา อยู่ในระดับดี ความสามารถในการใช้ภาษาไทย อยู่ในระดับดี ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อยู่ในระดับดีเยี่ยม มีคะแนนรวมทั้งหมด อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 2.33 กิตเป็นร้อยละ 77.66 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .151 ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หลังการเรียนรู้จากฐานเรียนรู้ทั้ง 6 ฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 24 คน พบว่า ด้านรักความเป็นไทย อยู่ในระดับดีเยี่ยม ด้านมีความซื่อสัตย์สุจริต อยู่ในระดับดีเยี่ยม ด้านมีวินัย อยู่ในระดับดี ด้านไม่เรียนรู้อยู่ในระดับดี

ด้านอยู่อย่างเพียงพอ อยู่ในระดับดีเยี่ยม ด้านมุ่งมั่นในการทำงาน อยู่ในระดับดี ด้านมีจิตสาธารณะ อยู่ในระดับดี มีคคะแนนรวมทั้งหมด อยู่ในระดับดีเยี่ยม มีค่าเฉลี่ย 2.50 คิดเป็นร้อยละ 83.33 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .291 ทั้งนี้เนื่องจาก มีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ในฐานการเรียนรู้ จัดทำเป็นหลักสูตรท้องถิ่น ครุภัณฑ์ช่วยเหลือในการประสานงานเพื่อเตรียมการสอนให้กับนักเรียน นักเรียนได้เรียนรู้จากประชัญช่าวบ้านในชุมชน หรือจากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เช่น ห้องสมุด ค้นคว้าในอินเตอร์เน็ต โดยเรียนรู้ให้ทั้งในชั้วโมงเรียนและหาความรู้เพิ่มเติมนอกเวลาเรียนตลอดเวลา นักเรียนจัดทำเพิ่มผลงาน และส่งครุภัณฑ์เป็นระยะๆ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ครุภัณฑ์นักเรียน และให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา นักเรียนได้เรียนรู้จากสถานที่จริง ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น มีความรักความเป็นไทย มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ไฟเรียนรู้อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงานและมีจิตสาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับข้อตกลง (2550 : 7-71) ได้ศึกษาผลการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองปรือประชานิมิต อำเภอป่าพลอย จังหวัดกาญจนบุรีผู้วิจัยได้ใช้สื่อเป็นสถานที่จริงเป็นแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น (Rural Resource Center) นักเรียนเลือกศึกษาแหล่งเรียนรู้ ได้แก่ หอศูนย์เกิดแก้ว ตำบลหลุนรัง อุทบานแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติรัตนโกสินทร์ (สำราลอด) ตำบลเขาโจร ฟาร์มเลี้ยงกบ (Frog Farm) หมู่ที่ 5 ตำบลหนองปรือ ฟาร์มเลี้ยงไก่ (Chicken Farm) หมู่ที่ 6 หมู่บ้านนาแก้ว ตำบลหนองกร่าง ไร่สับปะรด หมู่บ้านหนองหวาย ตำบลหนองกร่าง นาเข้าว หมู่บ้านดำเนี๊ช อำเภอป่าพลอย จังหวัดกาญจนบุรี โดยวิทยากรและภูมิปัญญาในท้องถิ่นเป็นผู้ให้ความรู้ นักเรียนศึกษาและทำการวิจัยตามกระบวนการเรียนรู้ เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ตรงตามหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สรุปได้ว่า ผลการประเมินตนเองของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยมีคคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 31.11 หลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยเป็น 42.80 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการประเมินของเพื่อนนักเรียนหลังการเรียน พบร่วมหลังการทดลองผู้วิจัยได้ดำเนินการให้เพื่อนของนักเรียนทำแบบประเมินหลังการทดลองได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 42.15 และมารศรี ไทย

บัญเรือง (2537 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ทำการศึกษาผลการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ แบบแผน พสมพสถานที่มีต่อพฤติกรรมและการตัดสินใจเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเด็ก ปฐมวัย ได้ผลการศึกษา ดังนี้ พฤติกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการศึกษานอกสถานที่แบบแผนพสมพสถานแต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พฤติกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับ การจัดกิจกรรมการศึกษานอกสถานที่หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พฤติกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เด็กปฐมวัยที่ได้รับ การจัดกิจกรรมการศึกษานอกสถานที่หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทาง กิจกรรมการสอนแบบพสมพสถานหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 การตัดสินใจเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของเด็กปฐมวัยที่ ได้รับการจัดกิจกรรมการศึกษานอกสถานที่แบบแผนไม่แตกต่างกัน การตัดสินใจเพื่อ การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการศึกษานอก สถานที่หลังการทดลองสูงกว่าการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

ผลการสัมภาษณ์ด้านความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเข้าเรียนรู้แหล่งเรียนรู้ทาง วัฒนธรรมชุมชน หลังการเรียนรู้จากฐานเรียนรู้ทั้ง 6 ฐาน โดยการสัมภาษณ์ พบว่า ความรู้สึกของนักเรียนที่โรงเรียนจัดให้เข้าเรียนรู้แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในชุมชนนักเรียน ส่วนใหญ่ ดีมาก เพราะจะมีความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้าน รู้สึกดีใจ เพราะได้เรียนรู้สิ่งที่ เราไม่รู้และจะได้อธิบายให้รุ่นน้องฟัง ดีใจที่มีการจัดกิจกรรมในแต่ละฐาน เป็นการส่งเสริม ให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องต่างๆ กิจกรรมการเรียนรู้ภูมิปัญญาชาวบ้านในแหล่งเรียนรู้ทาง วัฒนธรรม นักเรียนประทับใจแหล่งเรียนรู้มากๆ โบราณสถานพระรุ่นพี่ทำให้เราเห็น ความพยายาม ความกล้าแสดงออก และเกิดประโยชน์ การตัดลายกระดาษ เพราะนำไปตัดเอ็ หอกซูน และบังไฟได้ และศูนย์ฝ้าไมมเพราทำให้เราหอค้าใหม่ขายเองได้ การเข้าไปเรียนรู้ ในแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมครั้งนี้นักเรียนคิดว่าเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างไร ทำให้หนู ได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นสามารถนำไปเล่าให้คนอื่นฟังได้ และทำให้ความรู้ทาง ประวัติศาสตร์ไม่สูญเสียไป ทำให้นักเรียนได้รู้ความรู้ต่างๆ มากมาย มีความอดทนในการศึกษา และตัดกระดาษได้ฝึกสมาธิ และได้นำไปถ่ายทอดให้ผู้อื่น นักเรียนคิดว่าสิ่งที่ได้ เรียนรู้ จากภูมิปัญญาชาวบ้าน จะนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตอย่างไรบ้าง ทำให้เรานำวิธีการตัด กระดาษไปตัดลายเอ็หอกซูน เอ็บบังไฟ หรือใช้ในงานต่างๆ ได้ สรุปแกนตรงเรามาสามารถนำไปทำ หรือปฎิบัติได้ นำไปปูคูหาพืช น่องๆ ฟังเพื่อจะได้เผยแพร่ไป คนจะได้มาร่วมเยอะๆ มีแหล่งเรียนรู้ดีบ้างที่นักเรียนคิดว่าดีและน่าสนใจและต้องการให้โรงเรียนจัดให้นักเรียนเข้าไปเรียนรู้

บ้าง โพนีนก สาระแก บุญสรงกุ นักเรียนชอบวิธีการเรียนรู้แบบใหม่มากที่สุด การบรรยาย และเดินชมกุ่มกาสิงห์ การฝึกปฏิบัติตด้วยกระดาษ การเดินเที่ยวชมสวนเกษตร นักเรียนคิดว่า กิจกรรมการเรียนรู้ในฐานการเรียนรู้ได้ที่ควรปรับปรุง และควรเป็นอย่างไรฐานพิพิธภัณฑ์ควรให้เราช่วยกันบริจาคเงินซื้อตู้เก็บรักษาสิ่งของสวนเกษตรควรเพาะไม่สะอาด การทำความสะอาด ฐานลายกระดาษยังไม่มีศูนย์เรียนรู้ นักเรียนโปรดให้ทำแนะนำว่าในปีการศึกษาต่อไป โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบใดกับนักเรียนรุ่นน้อง อย่างให้น้องได้เรียนรู้ ฐาน 6 ฐาน ให้น้องได้ทำ พุด คิดค้าย, รุ่นน้องควรเรียนเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน การปลูกผัก เลี้ยงหมู ไก่ เป็ด ปลา สุนัข เป็นต้น, ให้นักเรียนรุ่นน้องไปทัศนศึกษานอกสถานที่ ในแหล่งโบราณสถาน ในอนาคตนักเรียนอย่างเป็นผู้สืบทอดภูมิปัญญา ฐานการเรียนรู้ใหม่ที่สุดเราจะอะไร ฐานโบราณสถาน ในอนาคตอย่างให้มีคนที่สนใจเรียนรู้ ฐานเหล่านี้ให้เกิดความรู้เพราถ้าไม่มีคนสืบทอดการพูดเกี่ยวกับโบราณกุ่มกาสิงห์จะหายไป อย่างเป็นผู้สอนน้องๆ บรรยายเรื่อง โบราณสถานต่างๆ ให้น้องฟัง, ฐานตัดลายกระดาษ เพราะจะได้ลายเอ็งไฟ, ฐานศูนย์ห้าม ห้ามอย่างทำงานด้านฝ้าหิน จะทำห้ามขายเป็นอาชีพ สร้างรายได้ สองคล้องกับประเทศไทย (2543 : 60-61) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนควรเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ควรสำรวจและสร้างแหล่งเรียนรู้ในชุมชนเพิ่มขึ้นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นทุ่งนา ป่าเขา แหล่งน้ำ วัด แหล่งอนุรักษ์ป่า แหล่งอนุรักษ์สัตว์ กลุ่มอาชีพต่างๆ พิพิธภัณฑ์ตำบล การเรียนรู้จากการปฏิบัติงานในชุมชน ภูมิและนักเรียนควรเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริงในชุมชน เช่น ทำเกษตร หัตถกรรม แปรรูปอาหาร งานช่าง ธุรกิจชุมชน การท่องเที่ยว การแพทย์แผนไทย การทำมาหากิน เพื่อที่จะได้ทำงานเป็น จัดการเป็นอยู่ร่วมกันเป็น มืออาชีพ แก่ปัญหาเศรษฐกิจ และเป็นการพัฒนาศักยภาพไปด้วย

ข้อเสนอแนะการสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการใช้แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการศึกษาจัยพบว่า

ข้อเสนอแนะระดับแหล่งเรียนรู้คือ ควรจัดสถานที่ให้เหมาะสมสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความสะอาดและมีความปลอดภัย มีการจัดนิทรรศการดาวร า การพัฒนานุคigator ภูมิปัญญาชาวบ้าน จัดทำเอกสารเอกสารคู่มือ เครื่องเสียง มีเครื่องเข้าข้อมูลการทำกิจกรรม จากการศึกษาโดยมากการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ของ 2 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการและสำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการวิจัยสรุปข้อเสนอเชิงนโยบายการจัดห้องสมุด โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีนิสัยรักการอ่านและ

ศึกษา ที่นักวิชาชีวิตรู้จักให้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านให้มีความหลากหลายในรูปแบบของกิจกรรมต่างๆ เช่น หัตถศึกษา การบริการสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ บริการค้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยมีเครือข่าย อินเตอร์เน็ตในการสืบค้น บริการประชาชนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนทุก เพศ ทุกวัย ทุกสถานภาพมาใช้บริการ ได้ สร้างเครือข่ายห้องสมุดเพื่อเชื่อมโยง แหล่งความรู้ มีการร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน บริษัท ห้างร้าน กำหนดแผนพัฒนา ห้องสมุดอย่างต่อเนื่องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาห้องสมุด โดยให้ประชาชนร่วม กำหนดแผนพัฒนาห้องสมุด จัดนิทรรศการที่สะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายทาง วัฒนธรรมตามลักษณะของท้องถิ่น และสะท้อนให้เห็นความหลากหลายของวัฒนธรรมใน ท้องถิ่น พัฒนาให้ห้องสมุดประชาชนมีบทบาทเป็นแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน พัฒนาห้องสมุด ประชาชนให้เป็นศูนย์กลางความร่วมมือขององค์กรต่างๆ เช่น สถานที่ในการจัดกิจกรรม ร่วมกันของชุมชนแหล่งรวมข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนข้อเสนอเชิงนโยบายส่งเสริมการเรียนรู้ ของห้องสมุดประชาชนที่มีต่อการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตาม อัชญาคัย

ข้อเสนอแนะระดับโรงเรียน สร้างแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ให้มีความหลากหลายและ สอดคล้องกับวิถีชุมชนประสานองค์กรภาครัฐและเอกชน จัดทำแผนพัฒนาและการใช้แหล่ง เรียนรู้ การกำหนดรายละเอียดในการใช้แหล่งเรียนรู้ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการ สนับสนุนให้ครู จัดทำแผนการสอนแหล่งเรียนรู้ จัดทำทะเบียน สนับสนุนงบประมาณ และประเมินผลการใช้ แหล่งเรียนรู้ สอดคล้องกับปริชา มาตรวรรณโภ (2545 : 9-10) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องใน โรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ฝ่ายบริหาร ครูอาจารย์ นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน ต้องทราบนักและเห็นคุณค่าความสำคัญของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ให้โรงเรียนและชุมชน ร่วมกันพัฒนา ให้โรงเรียนและชุมชนมีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมสำหรับการศึกษา ค้นคว้าของนักเรียนและผู้สนใจโรงเรียนมีนโยบายและแผนการดำเนินงานและ โครงการของ โรงเรียนในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ มีการนิเทศและติดตามการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง หมวดวิชาทุกหมวดวิชา มีแผนและโครงการในการพัฒนาแหล่ง เรียนรู้ ควรพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ผู้บริหาร โรงเรียนให้ความสำคัญ สนใจ เอาใจใส่ และติดตามผลอย่างจริงจัง

ข้อเสนอแนะระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กำหนดนโยบายส่งเสริมให้โรงเรียน และคณะกรรมการ ระดับชั้นต่างๆ ได้ใช้แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในชุมชน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้

และคุณภาพการศึกษา ส่งเสริมให้มีโรงเรียนต้นแบบการใช้แหล่งเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้การสร้างเครือข่าย จัดทำเว็บไซต์ อบรมบุคลากร การศึกษาดูงาน ประเมินผล สนับสนุนงบประมาณ จัดทำเอกสาร เผยแพร่แหล่งเรียนรู้ ตลอดถึงกับบริชา มาลavaran โฉน (2545 : 9) ควรกำหนดนโยบายแผนระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายกรมสามัญศึกษา ในเรื่องการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ควรมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับจังหวัดอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนาการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ควรให้ช่วยกำลังใจ และรางวัลเพื่อเป็นเกียรติแก่โรงเรียนที่พัฒนา แหล่งเรียนรู้ดีเด่นของจังหวัด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยประกอบไปด้วย ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำผลการวิจัยไปใช้ ควรดำเนินการสgapทางสังคม วัฒนธรรมของแต่ละชุมชนโดยเฉพาะการสนับสนุนจากผู้บริหาร คณะกรรมการและชุมชน

1.2 ก่อนนำผลการวิจัยไปใช้ควรที่จะซึ่งแจงให้กับคณะกรรมการ สถานศึกษา ผู้ปกครอง นักเรียน ได้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้ชุมชน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรสนับสนุนให้ชุมชนได้ทำวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ของชุมชน ให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้